

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Niedziela XIII zwykła

30 czerwca 2024

LITURGIA SŁOWA

**MDr 1, 13-15; 2, 23-24; Ps 30;
2 Kor 8, 7. 9. 13-15; Mk 5, 21-43**

Refren psalmu: **Sławię Cię, Panie,
bo mnie wybawiłeś**

Gdy Jezus przeprowił się z powrotem łodzią na drugi brzeg, zebrał się wielki tłum wokół Niego, a On był jeszcze nad jeziorem. Wtedy przyszedł jeden z przełożonych synagogi, imieniem Jair. Gdy Go ujrzał, upadł Mu do nóg i prosił usilnie: «Moja córeczka dogorywa, przyjdź i połóż na nią rękę, aby ocalała i żyła». Poszedł więc z nim, a wielki tłum szedł za Nim i zewsząd na Niego napierał. A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi. Wiele wycierpiała od różnych lekarzy i całe swe mienie wydała, a nic jej nie pomogło, lecz miała się jeszcze gorzej. Posłyszała o Jezusie, więc weszła z tyłu między tłum i dotknęła się Jego płaszcza. Mówiła bowiem: "Żebym choć dotknęła Jego płaszcza, a będę zdrowa". Zaraz też ustał jej krwotok i poczuła

w swym ciele, że jest uleczona z dolegliwości. A Jezus natychmiast uświadomił sobie, że moc wyszła od Niego. Obrócił się w tłumie i zapytał: "Kto dotknął mojego płaszcza?" Odpowiedzieli Mu uczniowie: "Widzisz, że tłum zewsząd Cię ścisną, a py-

Wejdę w tłum ludzi, który zebrał się wokół Jezusa. Otoczyli Go, zaledwie przybił łodzią do brzegu. Chca Go słuchać, dotknąć się Go. Zapytam o moje przyłgnięcie do Jezusa. Czy Jezus w ogóle mnie interesuje? Czy zależy mi na Nim? Czy za Nim tęsknię? Zobaczę przełożonego synagogi, jak cały cierpiący pada do nóg Jezusa. Doczekał się Jego przybycia. Błaga o uzdrowienie konającej córeczki. Będę podziwiał wiarę tego człowieka.

Czy przeżyłem podobny moment w swoim życiu?

Zwrócę uwagę na postawę Jezusa, który dla ratowania jednego człowieka potrafi zostawić tłumy ludzi. Każdego miłuje bardzo osobiście i każdy jest dla Niego najważniejszy. Czy wierzę, że Jezus dla ratowania mojego życia gotów jest zostawić wszystko inne?

Wmieszam się w tłum ludzi idących za Jezusem. Będę obserwował chorą na krwotok kobietę. Zobaczę, jak przeciska się przez tłum i resztkami sił dotyka Jezusa. Wierzy, że tylko On może jej pomóc.

Przypomnę sobie sytuacje, w których „obołały” tęskniłem za Jezusem i pragnąłem się Go dotknąć. Zauważę, jak te trudne chwile zbliżyły mnie do Jezusa, pogłębiły tęsknotę za Nim. Jezus dostrzega najmniejszy gest wiary i miłości, nawet gdy inni nic nie widzą. Uświadomię sobie, że Jezus zna mnie do głębi. Zna moje pragnienia i tęsknoty. Zbliżę się do Niego,

aby Go „dotknąć”. Wyznam Mu całą prawdę o mojej biedzie. Gdy wszyscy wątpią i wyśmiewają Jezusa, On wskrzesza małą dziewczynkę. Mówi również do mnie: „Nie bój się, tylko wierz” i „Tobie mówię wstań”. Pomyślę o sytuacjach w moim życiu, które wydają mi się beznadziejne. Czego boję się najbardziej? O co chciałbym Go prosić? Będę częściej wracał, zwłaszcza w chwilach trudnych, do Jego słów: „Nie bój się, tylko wierz” i „Tobie mówię wstań”.

Ks. Krzysztof Wons SDS

tasz: Kto Mnie dotknął". On jednak rozglądał się, by ujrzeć tę, która to uczyniła. Wtedy kobieta podeszła zalekniona i drżąca, gdyż wiedziała, co się z nią stało, padła przed Nim i wyznała Mu całą prawdę. On zaś rzekł do niej: "Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju i bądź wolna od swej dolegliwości". Gdy On jeszcze mówił, przyszli ludzie od przełożonego synagogi i donieśli: "Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?" Lecz Jezus, słysząc, co mówiono, rzekł do przełożonego synagogi: "Nie bój się, wierz tylko!" I nie pozwolił nikomu iść z sobą z wyjątkiem Piotra, Jakuba i Jana, brata Jakubowego. Tak przyszli do domu przełożonego synagogi. Widząc zamieszanie, płaczących i głośno zawodzących, wszedł i rzekł do nich: "Czemu podnosicie wrzawę i płaczecie? Dziecko nie umarło, tylko śpi". I wyśmiewali Go. Lecz On odsunął wszystkich, wziął z sobą tylko ojca i matkę dziecka oraz tych, którzy z Nim byli, i wszedł tam, gdzie dziecko leżało. Ujawszy dziewczynkę za rękę, rzekł do niej: "Talitha kum", to znaczy: "Dziewczynko, mówię ci, wstań!" Dziewczynka natychmiast wstała i chodziła, miała bowiem dwanaście lat. I osłupieli wprost ze zdumienia. Przykazał im też z naciskiem, żeby nikt o tym się nie dowiedział, i polecił, aby jej dano jeść.

DRODZY PARAFIANIE

Zwracam się do Was jako nowomianowany proboszcz Parafii Świętego Augustyna. Na początek kilka słów o sobie. Urodziłem się i wychowałem w Warszawie, na Mokotowie. Święcenia kapłańskie przyjąłem w 2001 roku, ukończywszy Wyższe Metropolitalne Seminarium Duchowne św. Jana Chrzciciela. Przez ostatnie osiem lat służyłem jako proboszcz w Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Rybiu, w Gminie Raszyn.

Mając świeżo w pamięci pożegnanie w poprzedniej parafii, wiem jak trudna jest dla wspólnoty parafialnej zmiana proboszcza, tym bardziej, gdy ustępujący proboszcz, a mam tu na myśli Księdza Prałata Walentego Królaka, cieszy się ogromnym autorytetem i uznaniem wśród wiernych. Mam zatem świadomość, że nie będzie mi łatwo sprostać wyzwaniu, jakie stawia przede mną Pan Bóg. Będę się jednak starał, z otwartością, na jaką mnie stać, jak najlepiej Wam służyć i dbać o wspaniałe dziedzictwo pozostawione przez moich Czcigodnych Poprzedników i pokolenia Parafian.

Was, Moi Kochani, ośmielam się dzisiaj prosić o kredyt zaufania względem mnie i o modlitwę. Ja również modłę się codziennie za Was, zwłaszcza za chorych i cierpiących.

Wasz proboszcz,
ks. Dominik Koperski

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Nasz Bóg jest Bogiem życia. Jest jego źródłem i pełnią. Każdy, kto żyje z Nim w jedności, ma udział w Jego życiodajnej mocy i może do-

świadczą tego w swoim życiu. Ciekawe jest zdanie o tym, że byty tego świata niosą zdrowie i nie ma w nich śmiertelności jadu. Wszyscy wiemy, a niektórzy z nas doświadczyli, że są byty tego świa-

ta, których jad zabija lub przynajmniej sprowadza poważną chorobę. Może trzeba zapytać o jakim życiu mówi nam tu słowo Boże. Może dla Boga nasze życie cielesne jest mniej ważne i z Jego per-

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1845 Siedmioma darami Ducha Świętego udzielanymi chrześcijanom są: mądrość, rozum, rada, męstwo, umiejętność, pobożność i bojaźń Boża.

1846 Ewangelia jest w Jezusie Chrystusie objawieniem miłosierdzia Bożego dla grzeszników. Anioł zwiastuje Józefowi: "Nadasz (Mu) imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów" (Mt 1, 21). To samo można powiedzieć o Eucharystii, sakramencie Odkupienia: "To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28).

1847 "Bóg stworzył cię bez ciebie, ale nie zbawia cię bez ciebie". Przyjęcie Jego miłosierdzia wymaga od nas uznania naszych win. "Jeśli mówimy, że nie mamy grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy. Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości" (1 J 1, 8-9).

spektywy patrząc, jest ulotną chwilą. W Liście do Efezjan czytamy, że wybrał nas przed założeniem świata, abysmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem, a więc w Jego myśli istnieliśmy bardzo, bardzo, bardzo długo.

Zanim się urodziliśmy. Zaprasza nas do wieczności ze sobą, czyli licząc po naszymu, do czegoś też bardzo długiego. A więc ten czas fizycznego życia na świecie jest w Jego oczach naprawdę krótką chwilką, której my się kurczowo trzymamy, a przecież św. Paweł napisał, że ani oko nie widziało, ani ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć, jak wielkie rzeczy przygotował Bóg tym, którzy Go miłują.

Bóg nas przeznaczył do wieczności, do życia z Nim w chwale, więc w Jego oczach śmiercią jest tylko to, co sprowadza w nasze życie diabeł – czyli grzech uniemożliwiający nam udział w Bożym planie zbawienia.

Komentarz do psalmu

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś, bo posłałeś Jezusa, by mnie zbawił, by mnie wyzwolił z grzechu, który wiedzie do śmierci wiecznej. Jezus pokonał szatana, więc on już nie naśmiewa się ze mnie. Cokolwiek śmiercionośnego wprowadzało mnie w potępienie, to dzięki zbawczej ofierze Pana Jezusa z krainy umarłych wywołałeś moją duszę i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Gniew Pana trwał przez chwilę, tę chwilę pomiędzy grzechem Adama a przyjściem nowego Adama, Jezusa, dzięki któremu Jego łaska

trwa przez całe życie i to życie wieczne.

Komentarz do drugiego czytania

Ten fragment jest wyrazem trocki św. Pawła o jedność i wspólnotę chrześcijańską. Autor zachęca swoich czytelników do obfitowania we wszelkie dobra, zarówno duchowe, jak i materialne, a także do wspierania się nawzajem w potrzebach.

Św. Paweł wskazuje, że prawdziwa równość polega na dzieleniu się z innymi tym, co posiadamy, by pomóc im w ich potrzebach. Jego nauka opiera się na miłości bliźniego i solidarności, która powinna być fundamentem życia wspólnoty chrześcijańskiej.

Tekst ten przypomina nam, że chrześcijańska wiara nie polega jedynie na otrzymywaniu łaski od Boga, ale również na aktywnym działaniu w służbie dla innych. To wezwanie do wzajemnej pomocy, dzielenia się z potrzebującymi i budowania wspólnoty opartej na zasadach miłości, sprawiedliwości i równości.

W dzisiejszym świecie, gdzie często poświęcamy wiele uwagi własnym interesom i osiągnięciom, te słowa św. Pawła przypominają nam o konieczności troski o innych, szczególnie o tych, którzy są w potrzebie. To wezwanie do solidarności i działania na rzecz dobra wspólnego, które jest aktualne i ważne również dzisiaj.

Komentarz do Ewangelii

Widzimy tu niezwykle przedstawienie mocy i miłosierdzia Pana Jezusa. Przez tę historię możemy dostrzec dwie potężne interwen-

cje Jezusa na rzecz ludzi potrzebujących: uzdrowienie kobiety cierpiącej na krwotok oraz wskrzeszenie córki przełożonego synagogi. Popatrzmy najpierw na kobietę, która cierpiała na przewlekły krwotok przez dwanaście lat. Pomimo desperackich starań i leczenia u wielu lekarzy, nie znajdowała ulgi. Jej akt wiary, polegający na dotknięciu płaszcza Jezusa, spowodował natychmiastowe uzdrowienie. Ta scena ukazuje siłę wiary, która może przynieść cudowne uzdrowienie nawet po latach cierpień. Śledzimy interakcję Jezusa z przełożonym synagogi, Jairem, którego córka była śmiertelnie chora. Mimo doniesień o jej śmierci Jezus potwierdza, że nie ma powodów do obaw, ponieważ wiara jest kluczem do cudów. Jezus przywraca życie dziewczynce słowami "Talitha kum" i nakazuje, aby nikomu nie mówiono o tym wydarzeniu.

Ten fragment Ewangelii podkreśla nie tylko moc i miłosierdzie Jezusa, ale również pokazuje, jak ważną rolę odgrywa wiara w uzdrawianiu i przywracaniu życia. Pokazuje także Jezusa jako Mistrza, który działa z troską i delikatnością wobec każdej osoby. To także zachęta dla nas do zaufania Jezusowi, nawet w najtrudniejszych chwilach życia, wiedząc, że On ma moc przemienić nasze cierpienia i przywrócić nam nadzieję. Zapytajmy się tylko siebie, czy wierzę tak mocno jak ta kobieta i jak Jair?

Komentarze zostały przygotowane przez s. Tomaszę Potrzebowską CSC

LIPIEC – MIESIĄC POŚWIĘCONY KONTEMPLACJI PRZENAJDROŻSZEJ KRWI CHRYSSTUSA

Lipiec poświęcony jest kontemplacji Przenajdroższej Krwi Chrystusa. Pierwsze wzmianki o czczeniu Krwi znajdziemy we wczesnochrześcijańskich hymnach i dzie-

łach Ojców Kościoła. Św. Jan Chryzostom widział w Niej m. in. skuteczny środek umocnienia w walce ze złem: „Odeszliśmy od stołu naszymi lwy ziejące płomieniami. Sta-

liśmy się postrachem dla demona, myśląc o tym, Kim jest nasz Wódz i jak niezmiernie nas miłuje... Ta Krew, gdy godnie przyjęta, oddala demony, przywołuje aniołów,

a nawet samego Pana aniołów... Ta Krew wylana oczyszcza świat cały... Ona jest ceną wszechświata, za którą Chrystus odkupił Kościół...”.

Kult Przenajdroższej Krwi związany jest z tajemnicą Krzyża i Eucharystii. Nie bez znaczenia są tzw. odnalezienia Krzyża w roku 804 i 1048. Pierwsze zostało odnotowane w „Annałach Królewskich Franków”, a drugie opisane w dwóch źródłach: „O odnalezieniach Krwi Pańskiej” i w „Kronikach” szwedzkiego mnicha Hermana di Reichenau. Na podstawie tych źródeł znana jest historia rzymskiego żołnierza Longina, który na Golgocie przebił włócznią bok Jezusa. Po nawróceniu Longin przywiózł do Mantui ziemię z Kalwarii zboczoną Krwią Chrystusa oraz gąbkę, którą pojono konającego Jezusa. W 1053 r. papież Leon IX przybył do Mantui, oddał cześć relikwii i potwierdził jej autentyczność.

Przez wieki papieże troszczyli się o rozwój kultu. Papież Benedykt XIV polecił ułożyć Mszę św. i ofi-

cjum ku czci Boskiej Krwi. Pius IX dekretem „Redempti sumus” (1849 r.) wprowadził obchody święta Krwi Chrystusa w całym Kościele. Pius X zatwierdził datę święta na 1 lipca. Papież Jan XXIII, wielki czciciel Przenajdroższej Krwi, który swoje nabożeństwo do Ceny Zbawienia wyniósł z rodzinnego domu, zatwierdził Litanię do Krwi Chrystusa w całym Kościele, o czym mówi w liście apostolskim „Inde a Primis” - „O kulcie Najdroższej Krwi Jezusa Chrystusa” (1960 r.). Ogromny wpływ na rozwój czci Krwi Jezusa miały cuda eucharystyczne np. w Lanciano i Orvieto (Włochy) czy w Bisztynku na Warmii.

Powrót kultu Krwi Chrystusa (po kryzysie w epoce odrodzenia) nastąpił w epoce napoleońskiej, kiedy ataki na Kościół były wzmożone. W 1808 r. w bazylice San Nicola in Carcere w Rzymie, gdzie znajdowały się relikwie Krwi Chrystusa powstało Bractwo Przenajdroższej Krwi. Jego założyciel, ks. Franciszek Albertini, pragnął przez „Ko-

ronkę Przenajdroższej Krwi” mobilizować ludzi do walki z ówczesnymi problemami – bezrobociem, demoralizacją czy alkoholizmem. Apostołem Krwi Chrystusa był w XIX stuleciu także rzymski kapłan św. Kasper del Bufalo założyciel Zgromadzenia Misjonarzy Krwi Chrystusa. Obecnie w Częstochowie pod opieką Misjonarzy znajduje się jedyne w Polsce sanktuarium Przenajdroższej Krwi, gdzie od 1998 r. czczone są relikwie Krwi Chrystusa z Mantui – dar Sióstr Przenajdroższej Krwi z Schellenbergu (Księstwo Lichtenstein).

Duchowość Krwi Jezusa to szczególne zaproszenie, by w codziennym zmaganiu z trudnościami, w dobie cywilizacji śmierci, neopogaństwa, demoralizacji, szerzącego się okultyzmu, deptania ludzkiej godności „zbierać” Drogocenną Krew Baranka i obmywać świat, by usłyszeć krzyk we wszelkich biedach dotyczących drugiego człowieka, także w ciemnościach ludzkiej duszy.

MODLITWA KU CZCI PRZENAJSWIĘTSZEJ KRWI

Boże, który przez Najświętszą Krew Twojego Jednorodzonego Syna odkupiłeś cały świat, zachowaj w nas działanie Twego miłosierdzia, abyśmy czcąc nieustannie misterium naszego zbawienia, mogli zasłużyć na jego dobre owoce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który żyje i króluje w jedności z Duchem Świętym, Bóg jedyny na wieki wieków, Amen.

Panie, przyjmi do Twojego świętego stołu, z radością czerpiemy wodę ze źródeł Zbawcy: prosimy Ciebie – niech Twoja Krew sprawi, że wytryśnie w nas źródło wody na życie wieczne. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Dziś podczas Mszy św. o godz. 13.00 odbędzie się powitanie nowego ks. proboszcza Dominika Koperskiego.
2. Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu czynna będzie od wtorku do piątku tylko po południu od godz. 16.00 do 17.45.
3. W tym tygodniu przypada **pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca**.
W piątek – spowiedź św. od godz. 18:00, a po Mszy św. o 18:30 – nabożeństwo do Serca Pana Jezusa.
W sobotę – nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi – po Mszy św. o godz. 9:00.
4. Wspomnienia liturgiczne: Środa – święto św. **Tomasza**, Apostoła;
Sobota – wspomnienie **bł. Marii Teresy Ledóchowskiej**, dziewicy.
5. W ubiegłym tygodniu pożegnaliśmy w naszej parafii **śp. Irenę Horlacz**.

Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie...

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.